

Predmet: Višegrad

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 4/22

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ

Optuženi: Slađan Tasić

Branilac: adv. Momčilo Perić

Tužilaštvo za ratne zločine: Ivan Marković

Sudsko veće: sudija Zorana Trajković, predsednica veća

sudija Mirjana Ilić, članica veća

sudija Dejan Terzić, član veća

Glavni pretres: 08.11.2022.

Optužnica

Optuženi se tereti da je, kao pripadnik policije Republike Srpske, dana 16. juna 1992. godine u popodnevnom satima, zajedno sa pripadnicima vojske i policije Republike Srpske – Momrom, Petrom i Mirkom Tasićem, protiv kojih se vodi postupak za isto krivično delo pred sudom BiH, učestvovao u nezakonitom zatvaranju petorice bošnjačkih civila, tako što su u opštini Višegrad, u naselju Dobrun lišili slobode civile Muharema Dizdarevića, Refika Mujkića i Ethema Isića, a zatim u naselju Kolone lišili slobode Medu Muratovića i Jusufa Nezira i sve ih odvezli u pravcu Užica, od kada se oštećenima gubi svaki trag.

Iznošenje odbrane optuženog

Iznoseći svoju odbranu, optuženi je negirao izvršenje krivičnog dela za koje se tereti, navodeći da u inkriminisanom periodu uopšte nije ni bio u BiH u Višegradu, već da je u periodu od 31. maja pa do 31. jula 1992. godine, po pozivu vojnog odseka iz Užica, bio u kasarni u Užicu na vojnoj vežbi. Vežba se sastojala od obuke u savladavanju novog naoružanja, i tokom iste nisu išli na teren, niti su imali slobodne dane. Objasnio je da je u jednom kraćem periodu, odnosno od 4. aprila pa do 17. maja 1992. godine, bio u Višegradu kao policajac Republike Srpske. U Višegrad je došao iz Užica, gde je inače živeo, po privatnom pozivu Dragana Tomića, komandira policije iz Višegrada, da kao vojni policajac izvrši obuku novih policajaca. Otišao je uz saglasnost svog šefa, uzevši neplaćeno odsustvo, a dok je bio policajac primao je platu od policije Republike Srpske. Za vreme boravka u Višegradu, stalno je bio na kontrolnom punktu u Dobrunu, gde je bio i smešten. Nisu imali nikakvo vozilo i sa punkta nisu išli u obilazak privatnih kuća. U to vreme u Višegradu je bio Užički korpus, koji se povukao 19. maja 1992. godine, a bilo je i pripadnika Vojske Republike Srpske. Pripadao je Stanici javne bezbednosti Višegrad. Nosio je zelenu maskirnu uniformu i imao automatsku pušku. Policajci sa punkta spavali su u blizini istog u jednoj kafani, a radili su u dve smene. Nije nigde odlazio sa punkta – tu su vršili kontrolu putnika, a ujedno je tu, prilikom obavljanja poslova, vršio i obuku policajaca. To mogu da potvrde policajci Milojko Tasić i Bogdan Milojević koji su takođe bili na punktu. U tom periodu otac optuženog je bio pripadnik Vojske Republike Srpske, kao običan vojnik, imao je SMB uniformu i poluautomatsku pušku. Iz Višegrada se vratio u Užice kada je dobio

vojni poziv. Optuženi je naveo da je iz Dobruna, odakle je rodom otišao u Užice kada je bio u sedmom razredu OŠ, da je kasnije povremeno dolazio, ali da se, sem porodice Nuhić, ne seća imena meštana Bošnjaka koje je poznao.

U nastavku dokaznog postupka vršen je uvid u pismene dokaze koji se nalaze u spisima predmeta.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 7. decembar 2022. godine, sa početkom u 14:30 časova.

Fond za humanitarno pravo